[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [29th January 1972

அவர்களும் அவைகளை எல்லாம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பி அண்டு சி ஆலைத் தொழிலாளர்கள் உடனடியாக வேலைக்குச் செல்லுமாறு தமிழக அரசு சார்பிலே கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களும் வேலைக்குச் செல்லுவதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பிரச்சினை பேசித் தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் போலவே தான் எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும், பேசித் தீர்க்க வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு அக்கரை கொண்டதாக இருக்கிறது. அதற்கேற்ற வகையில் தொழிலாளர்களைத் தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இந்த விவரங்களுக்குப் பிறகு, இந்தச் சபையை ஒத்திவைத்து இதைப்பற்றி மறுபடியும் விவாதிக்க, இந்தத் தீர்மானத்தை அளித்தவரே விரும்பமாட்டார் என்று கூறி, அமர்கிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கம் எனக்குப் பிற்பகலிலேயே கிடைத்தது; நான் ரொம்பவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனாலும், இந்த விவரத்தைப் பற்றிச் சட்டப் பேரவையிலே அறிக்கை கொடுக்க இயலாத நிலையில், மேலவையிலாவது விவரங்கள் அதிகமாகக் கொடுக்க இயலும் என்பதால்தான் இதை நான் வற்புறுத்தினேன். இந்த ஆலைத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளிலே அரசுக்கு நான் ஏதேனும் பேச்சுவார்த்தைகளில் உதவிகரமாக இருக்க முடியும் என்று கருதினால், அதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். வன்முறையற்ற சங்கமாக, தொழிற்சாலைக்குள்ளே அரசியல் இல்லாத தொழிற் சங்கங்கள் நடப்பதற்காக எடுக்கப்படும் எல்லா நடவடிக்கைகளிலேயும் நான் என்னுடைய ஒத்துழைப்பை இந்த அரசுக்குத் தர தயாராக இருக்கிறேன் என்று கூறி, அமர்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Having heard both the Member and the Hon. the Chief Minister, I withhold my consent to the raising of the matter.

III. CALLING ATTENTION TO THE CONTEMPLATED MOVE FOR AN EARLY LEGISLATION ON CEILING ON URBAN PROPERTY WHICH IS A STATE SUBJECT.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I beg to call the attention of the Hon. the Minister for Food and Revenue to a matter of urgent public importance, namely, the contemplated move for an early Central Legislation on ceiling on urban property which is a State subject.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நிலங்கள், கட்டிடங்கள் வடிவிலுள்ள நகர்ப்புற உடமைகள் மீது மேல்வரம்பு வரையறுக்க வேண்டியதன் தேவையைக் குறிப்பிட்டு இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் நமது முதல் அமைச்சருக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்று 1970 பிப்ரவரியில் பெறப்பட்டது. இப்பொருள் குறித்த பல்வேறு கூறுகள் பற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக செயற்குழு ஒன்றை இந்திய அரசு நியமித்திருப்பதாகவும், இதன் தொடர்பாக முதல் அமைச்சர் தமது கருத்தைத் தெரிவிக்குமாறும்

29th January 1972] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அக்கடிதத்தில் கூறப்பட்டிருந்தது. இந்தக் கடிதத்தில் எழுப்பப்பட்டிருந்த பொருள்களை ஆய்வு செய்ததன் விளைவாக, நமது அரசு 1971 ஜூலைத் திங்களில் நகர்ப்புற உடைமைகள் குறித்த ஆய்வுக்குழு ஒன்றை நிறுவியது. அக் குழுவில் கீழ்க்கண்டவர்கள் உறுப்பினர்களாயுள்ளனர் :—

1. வருவாய்த்துறை வாரிய முதல் உறுப்பினர் (தலைவர்).

2. நகர்ப்புற நிலவரி குறித்து பொறுப்பு வகிக்கிற வருவாய்த்துறை வாரிய உறுப்பினர்.

3. அரசுச் செயலாளர், வருவாய்த் துறை.

4. அரசுச் செயலாளர், சட்டத் துறை.

5. அரசு தரப்பு வழக்குரைஞர், சென்னை.

6. நகர்ப்புற நிலவரி ஆணையாளர் (உறுப்பினர்-செயலாளர்).

சென்னை மாநகரில் நகர்ப்புற உடைமைகள் எவ்வாறு செறிந்துள்ளது என்பது குறித்து ஆய்வு மேற்கொண்டு, குறிப்பாக, கீழ்க்கண்ட பொருள்கள் குறித்து அறிக்கையொன்றைப் பணிந்தனுப்புமாறு இக்குழு கேட்கப்பட்டுள்ளது :—

(I) உடைமையின் மதிப்பையொட்டி மேல்வரம்பு வரையறுக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது கட்டிடம் கட்டப்பட்டுள்ள பகுதியையொட்டி மேல்வரம்பு வரையறுக்கப்பட வேண்டுமா?

(II) தனிப்பட்ட நபர் ஒருவர், பிரிவினையாகாத இந்து குடும்பம் ஒன்று, ஒரு பொறுப்புக் கழகம், பிற வகை நிறுவனங்கள் இவற்றைப் பொறுத்த வரையில் வரையறுக்கப்படவிருக்கிற சரியான மேல்வரம்புத் தொகை அல்லது தொகைகள்;

(III) கட்டிடம் எழுப்பப்படாமலுள்ள நிலத்திற்கு மேலே சொல்லியிருப்பதை விடக் குறைந்த மேல்வரம்புத் தொகை இருக்க வேண்டுமா?

(IV) நகர்ப்புற உடைமைகளின் வாயிலாக பொருளாதார முறையில் விரும்பத்தக்க பயன்பாட்டை மேம்படுத்தி வரும் எந்தெந்த வகை அல்லது தரங்களைச் சேர்ந்த உடைமைகளுக்கு மேல் வரம்பிலிருந்து விலக்களிக்கலாம்;

(V) மேல்வரம்பிற்கு மேற்பட்டு நகர்ப்புற உடைமைகளை சொந்தத்தில் வைத்திருப்பதை ஊக்குவிக்காமலிருக்கும் வகையில் சொத்து வரியையும் எஸ்டேட் வரியையும் கூடுதலாக விதிக்க வேண்டியதன் அவசியம்;

(VI) குடியிருப்பிற்கான அல்லது குடியிருப்பிற்காகாத காரியங்களுக்காகப் பயன் படுத்தப்படுகிற பிரிக்க முடியாத தனி வீடுகளைப் பொறுத்த வரையில் மேல்வரம்பைச் செயல்படுத்த முடியுமா? ஆம் எனில், எவ்வாறு செயல்படுத்த வேண்டும்? அவற்றைப் பொறுத்த வரையில், மேல் வரம்புக்கு மேற்பட்ட உடைமைக்காக எஸ்டேட் வரியையும் சொத்து வரியையும் கூடுதலாக விதித்தால் போதுமா?

(VII) மேல்வரம்பிற்கு மேற்பட்ட நகர்ப்புற உடமைகளைக் கட்டாயமாகக் கையகப்படுத்துவதற்காக சிறப்புச் சட்டம் ஒன்றை இயற்ற வேண்டியதன் அவசியம்; அதன் தொடர்பாக 'பொதுக்காரியம்' என்பதற்குரிய பொருள் விளக்கம்; இழப்பீடு எந்த அடிப்படையில் வழங்கப்பட வேண்டும்?

(VIII) கட்டாயமாகக் கையகப்படுத்தப்படும் நகர்ப்புற உடமை எவ்வாறு பகிர்ந்தளிக்கப்படும்?

திரு. பி. கே. நாயக் அவர்களது தலைமையில், நகர்ப்புற உடமைகள் மீது மேல்வரம்பு கட்டுவது குறித்து ஆய்வு செய்வதற்காக இந்திய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட செயற்குழுவின் அறிக்கையில் அடங்கியுள்ள பரிவுரைகளையும் கருத்துக்களையும், மற்றும் இந்திய அரசு அனுப்பியுள்ள வரைவு சட்ட மூன்வடிவில் கண்ட விதித்துறைகளையும் ஆலோசித்துப் பார்க்கும்படியும் இக்குழு வேண்டப்பட்டுள்ளது. இக் குழுவின் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

இதற்கிடையில், அந்தந்த மாநில அரசுகள் நகர்ப்புற உடமைகள்மீது மேல்வரம்பு வரையறுப்பது குறித்து சட்டமியற்றுவதற்குப் பதிலாக, இந்திய அரசு அதுகுறித்து பொதுவானதொரு சட்டத்தை இயற்றவேண்டும் என்று இந்திய அரசு கருத்து தெரிவித்தது.

தற்போது நகர்ப்புற உடமைமீது சட்டம் இயற்றுதல் மாநில அரசின் அதிகாரத்தில் உள்ளது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 252-வது பிரிவின் கீழ், மேற்சொன்னவாறு சட்டமியற்ற, மாநிலச் சட்ட மன்றங்கள் தீர்மான மொன்றை நிறைவேற்றியதன் பின்னரே மத்திய அரசு இதுகுறித்துச் சட்ட மியற்றலாம். இதுபற்றிப் பல்வேறு மாநிலங்களாலும் தனித்தனியாகச் சட்டமியற்றப்படுவதற்குப் பதிலாக, பொதுவான மத்தியச் சட்டம் ஒன்று இயற்றப்பட வேண்டுமென்று மத்திய அரசால் வற்புறுத்தப்படுகிறது. ஏனெனில், அத்தகைய மத்தியச் சட்டமொன்றின்கீழ், இந்தியாவில் எந்த இடத்திலும் குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமாயுள்ள உடைமைகளை மதிப்பிடுதல் முதலிய காரியங்களுக்காக மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டு ஆய்வு செய்யலாம்; மேலும், நாடு முழுவதிலும் உடமைகளைக் கையகப்படுத்து வதற்கும் இழப்பீடு வழங்குவதற்கும் மத்தியச் சட்டம் ஒரு சீரான அடிப் படையைப் பின்பற்றுவதற்கு வழிகோலும்.

இந்திய அரசின் கருத்துரை பரிசீலிக்கப்பட்டது. இச் செயற்குறிப்பு சிக்கலான ஒன்றாக உள்ளதாலும், விவரங்கள் அடங்கல் முறையில் பரிசீலிக்கப் பட்டாலொழிய இச்செயற்குறிப்பை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வது இயலாது என்பதாலும், இதுகுறித்து மத்திய அரசோ, மாநில அரசோ சட்டமியற்ற முற்படுவதற்குமுன் இதுகுறித்த அனைத்துக்கூறுகள் பற்றியும் ஆராய்வதற்காக, அதிகாரிகள் அளவில் எல்லா மாநிலங்களும் பங்கு பெறும் மாநாடு ஒன்றை நடத்துவது நன்மை பயப்பதாக இருக்கும் என்று கருதப் பட்டது. அதற்கிணங்க, இப்பிரச்சினை குறித்து விவாதம் அனைத்து மாநிலங்களின் அதிகாரிகள் பங்கு கொள்ளும் மாநாடு ஒன்றைக்கூட்டுமாறு, நமது முதலமைச்சர் இந்தியத் தலைமையமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

29th January 1972] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இருந்தபோதிலும், முன்னதாக மாநிலங்களின் பார்வைக்கு அனுப்பப்பட்ட வரைவுச் சட்ட முன்வடிவில், பல்வேறு மாநிலங்கள் அனுப்பியுள்ள பதில்கள், தெரிவித்துள்ள கருத்துரைகள், ஆகியவற்றையொட்டி, அதிற் செய்யத் தேவைப்படும் திருத்தங்கள் குறித்துப் பரிசிலனை செய்யும்பொருட்டு, இந்திய அரசு, பொதுப்பணிகள்-வீட்டுவசதி அமைச்சகத்தின் 4—1—1972-ஆம் நாளிட்ட ஆணையில், திரு. பி. சி. மேத்தியூவைத் தலைவராகக் கொண்ட இன்னொரு ஆய்வுக்குழுவை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஏற்கெனவே கூறியுள்ளவாறு, நகர்ப்புற உடைமைகளுக்கு மேல்வரம்பு கட்டுவது மாநில சட்டமன்றங்களுக்கே உரிய சட்டமியற்றும் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டதாகும். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 252-வது பிரிவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ள அளவைத் தவிர, அது நாடாளுமன்ற வரம்பிற்குட் பட்டதன்று. இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாநிலச் சட்ட மன்றங்கள் இப்பொருள்பற்றிச் சட்டமியற்ற நாடாளுமன்றத்துக்கு அதிகாரமளித்துத் தீர்மானமொன்றை நிறைவேற்றினுல் அதன்படி இப் பொருளை நிறைப்படுத்தி, நாடாளுமன்றம் அவசியமாக சட்டத்தை இயற்றலாம். அவ்வாறு நிறைவேற்றப்படும் சட்டம் அந்த மாநிலங்களுக்குப் பொருந்தும். அத்துடன் நமது சட்டமன்றங்களின் காரியத்துக்காக நிறை வேற்றப்பட்ட தீர்மானமொன்றின்மூலம் அதனை, அடுத்து ஏற்றுக் கொள்கிற எந்த மாநிலத்திற்கும் பொருந்தும். எனவே, சட்ட நிலைமை யாதெனில், தமிழ்நாடு சட்டமன்றம், இப்பொருள்பற்றிச் சட்டமியற்ற நாடாளுமன்றத் திற்கு அதிகாரமளித்துத் தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றுமலிருக்கிற வரையில் அல்லது மத்தியச் சட்டமொன்றை ஏற்றுக்கொண்டு தீர்மான மொன்றை நிறைவேற்றுகிற வரையில், நகர்ப்புற உடைமைக்கு மேல் வரம்பு கட்டுகிற நாடாளுமன்றச் சட்டம் தமிழ்நாடு மாநிலத்துக்குப் பொருந்ாது. எனவே, நகர்ப்புற உடைமைக்கு மேல்வரம்பு கட்டும் மத்தியச் சட்டம் தமிழ் நாட்டின்மீது திணிக்கப்படலாம் என்று அச்சுறத் தேவையில்லை. இதற்கென அமைக்கப்பட்டுள்ள குழுவின் அறிக்கையையொட்டி தமிழ்நாடு இது குறித்துத் தனக்கென்று தனிச்சட்டம் ஒன்றை இயற்றிக்கொள்ளலாம். இக் குழுவின் அறிக்கை விரைவில் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்துக்கு நன்றி. இந்தப் பிரச்னை மாநிலங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பொறுத்தது. ஏற்கனவேயே மகாராஷ்டிரத்திலும் ஹரியாணு மாநிலத்திலும் இது போன்ற ஒரு சட்டத்தை பாராளுமன்றத்தில் இயற்றவேண்டுமென்று கேட்டு அதன் காரணமாக பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் இயற்றப்படவிருக்கிறது. மைசூர், குஜராத், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்கள் மாநில அளவிலேயே இச் சட்டத்தினைச் செய்து கொள்ளுகிறோம் என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்து விட்டன. நம் சட்ட வரம்புக்கு உட்பட்ட ஒரு விஷயத்தை பார்லிமெண்டில் ஏன் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்பதுதான் பிரச்னை. இது மாநில அதிகாரத்துக்கு உட்பட்ட ஒன்றுனதால் எங்களுடைய சட்டமன்றம் சட்டம் நிறைவேற்றும் என்று நம் அரசு மத்திய அரசுக்குச் சொல்லுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தான் படித்த அறிக்கையில் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நாம் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாநில அரசுகள் மத்திய அரசே சட்டம் இயற்றலாம் என்றால், அந்தச் சட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் இயற்றலாம். எந்த மாநிலங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகின்றனவோ, அந்த மாநிலங்களுக்குத்தான் அது பொருந்தும். அந்தச் சட்டத்தை முதலில் நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதி அளிக்காத மாநிலங்கள்கூட மத்திய சர்க்கார் சட்டம் நிறைவேற்றியதற்குப் பிறகு சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்று ஏற்றுக்கொண்டால், அது அமுலுக்கு வரும். மாநில அரசு மத்திய சர்க்கார் சட்டத்தை இரண்டு அவைகளிலும் நிறைவேற்றும் காலம் வரையில் மத்திய அரசுச் சட்டம் நம்மை பாதிக்காது. இது அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிற விதிமுறை. இதை நாம் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. எழுத வேண்டிய அவசியமுமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மத்திய அரசிலிருந்து மாநில அளவில் தீர்மானிக்கிறீர்களா, மத்திய அளவில் தீர்மானிக்கலாமா? என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. சில மாநிலங்கள் நாங்களே தீர்மானம் செய்துகொள்கிறோம் என்று சொன்ன பிறகு நம் மாநிலம் மட்டும் அது போன்று சொல்லாமல் இருக்கக் காரணம் என்ன? இரண்டாவதாக இந்தியா அளவில் பல்வேறு மாநிலங்களுடைய கருத்தை அறிய மாநாடு கூட்டலாம் என்று முதலமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாநிலங்களின் மாநாட்டில் ஒரு பெரும்பாலான கருத்து ஏற்பட்டால் மத்திய அவையில் இதைப்பற்றித் தீர்மானம் நிறைவேற்றலாம் என்பதற்கு நம் மாநிலம் சம்மதம் கொடுக்கும் அளவில் நிலைமை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதுபோன்ற நிலைமையை அரசு தவிர்க்குமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அதையும் தெளிவாகச் சொன்னேன். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஒரு கடிதம் வந்த பிறகு, அதை மாநில அரசு பரிசீலித்து மத்திய சர்க்கார் அனுப்பியிருக்கும் நகல் சட்டத்தில் சிக்கல் இருக்கிறது என்று ஆலோசித்து, நம்மைப் பொறுத்தவரையில், நம் மாநிலத்துக்குத் தேவையான ஒன்றை ஆய்வு செய்வதற்கு ஒரு தனிக் குழுவைப் போட்டு அதனுடைய பரிந்துரைகளை எதிர்பார்க்கிறோம். அது வந்த பிறகு அரசு ஒரு முடிவு எடுக்கும்.

IV. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont*.

MR. CHAIRMAN: There are 17 hon. Members who have given their names to speak to-day. It is not possible for all the Members to participate within the time available unless they cut short their speeches. The hon. Members may please be brief.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Chairman Sir, the Governor's Address is a very convenient document because we can speak on matters mentioned in the Address as well as on matters that are not mentioned in the Address. However, we are glad that it has been stated in this Address that the people